

בש"פ 4689/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4689/17 - ב'

כבוד הרשם גלעד לובינסקי זיו
פלוני

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

**בקשה להארכת מועד לנקיטת הליך ותגובות עו"ד
גבאי מיום 15.6.2017 ומיום 22.6.2017**

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 22.1.2017 בתפ"ח 34311-05-16 (להלן: גזר הדין). בגזר הדין הושת על המבקש, בין היתר, עונש של 70 חודשי מאסר לריצוי בפועל וזאת בגין עבירות מין במשפחה בהן הורשע על פי הודאתו.

2. לטענת המבקש, במהלך דיון הטיעונים לעונש התחוויר לו לראשונה כי המשיבה דורשת להטיל עליו עונש מאסר ממושך וארוך. לגרסתו, עם מתן גזר הדין בקש מבא כוחו בהליך דשם, עו"ד גבאי, להגיש ערעור על חומרת העונש, אך "... תשובתו הייתה שלא כדאי ושלא נרגיז את התביעה". המבקש הוסיף וטען כי רק משנועץ עם גורמי הסניגוריה הציבורית, כארבעה חודשים לאחר מתן גזר הדין, נודע לו שיש באפשרותו לערער על גזר הדין באופן עצמאי.

נוכח מהות טענותיו של המבקש בקשתי את התייחסותו של עו"ד גבאי. בתגובה אותה הגיש (והשלמה אשר הוגשה

עמוד 1

בהמשך) הכחיש עו"ד גבאי כי המבקש הביע בפניו רצון לערער על גזר הדין. עו"ד גבאי הוסיף כי המבקש היה מעורה בפרטי הסדר הטיעון, וכי הבהיר למבקש שהעונש שייגזר עליו אינו צפוי להיות קל. עוד הדגיש עו"ד גבאי, כי לאחר מתן גזר הדין ציין בפניו המבקש כי הוא חושש מכך שהמשיבה תגיש ערעור על קולת העונש, ואף נהג להתעניין האם היא מתעתדת לעשות כן.

3. כידוע, בית המשפט רשאי להאריך את המועד להגשת הליך ערעורי בפלילים (סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982), וזאת בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת". בהקשר זה ישקול בית משפט, בין היתר, את משך האיחור; את ההצדקה הנטענת לאיחור; ואת סיכויי הלכאוריים של ההליך העיקרי (למשל, בש"פ 5988/06 נגד נ' מדינת ישראל (25.07.2006); בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (11.08.2009)). ודוק: על אף הגישה המקלה בהשוואה להארכת מועד להגשת הליכים ערעוריים אחרים, הכלל הוא שגם בהליכים פליליים יש להקפיד על קיום המועדים הנקובים בדין, וממילא הארכת מועד לא תינתן כדבר שבשגרה.

4. משבחנתי את בקשת הארכה על רקע אמות המידה הנזכרות לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות ללא צורך בתשובה. כך, נוכח הטעמים המצטברים הבאים:

ראשית, משך האיחור - כשלושה חודשים - ניכר וממשי (גזר הדין ניתן ביום 22.1.2017 במעמד הצדדים, ואילו בקשת הארכה הוגשה ביום 8.6.2017);

שנית, לא מצאתי כי ההסבר העומד בבסיס בקשת הארכה מקים הצדקה מבוררת לאיחור. לעניין זה אציין כי האמור בתגובת עו"ד גבאי עומד בסתירה חזיתית לטענת המבקש לפיה ביקש לערער על גזר הדין. זאת אף זאת: מגרסתו העובדתית של המבקש עצמו משתמע כי הבין שאין בכוונת עו"ד גבאי להגיש ערעור על גזר הדין (ומכל מקום לא נטען כי טעה לסבור אחרת). משכך, וככל שעמד המבקש על רצונו להגיש ערעור חרף המלצת עו"ד גבאי כי הדבר אינו כדאי (כך לגרסת המבקש), שומה היה עליו לפעול בשקידה ראויה על מנת להגיש את הערעור בדרכים חלופיות בתוך המועד הקבוע בדין. בקשת הארכה אינה כוללת פירוט לגבי המועד שבו פנה המבקש לגורמי הסניגוריה הציבורית, ואינה כוללת הסבר מדוע הדבר אירע רק ארבעה חודשים לאחר מתן גזר הדין.

שלישית, על פני הדברים סיכויי הלכאוריים של הערעור - המופנה כנגד חומרת העונש - אינם תומכים במתן הארכה המבוקשת. לא למותר לציין בהקשר זה, כי עונש המאסר בפועל אשר נגזר על המבקש - 70 חודשים - מצוי בתוך מתחם העונש שהוצג על ידי בא כוח המבקש עצמו (ראו פסקה 11(ג) לגזר הדין).

5. אשר על כן, הבקשה להארכת מועד נדחת.

המזכירות תמציא החלטה זו לשירות בתי הסוהר, אשר ידאג להמציאה לידי המבקש ללא דיחוי.

ניתנה היום, ב' בתמוז התשע"ז (26.6.2017).

גלעד לובינסקי זיו, שופט
ר ש ם
